

работилница на свой приятел от ученическите години Емил Попов,
намираща се на улица

В края на 1941 и началото на 1942 год. фашисткия терор
взе чудовищни размери. Софийските улици гъмжеха ^{от} полицейски агенти
и провокатори. Арестуваха, интернираха, осъждаха и разстрелваха
безогледно. Квартри все по-трудно се намираха. С особено голяма
загриженост Ванцаров се отнасяше към Цв. Радойнов. Една от нелегал-
ните квартири на Радойнов към октомври, ноември 1941 год. е домът
на Кънчо Иванов на бул. "Сливница" 177, след което за известно
време Ванцаров го настанява у братовчедка си Любка Коларова, като
успял да убеди семейството ѝ, че тяхната квартира в същности е
много удобна, поради факта, че в същата сграда живеел и военния про-
курор капитан Наумов. ^{1/} Но не един път, особено през зимата, на
1941/1942 год., квартира не се намираше и Радойнов трябваше да прис-
пива в квартирата на Ванцарови, която също беше вече компрометирана,
което принуждаваше и самия Ванцаров да търси друга квартира и за
себе си. Той често спеше в работилницата на Емил Попов, без постелка
и възглавница, нощуваше в хотели, в квартирите на свои приятели,
близки и познати. Още по-тежко беше положението с намиране на квар-
тири за провеждане на нелегални конференции и събрания. А провежда-
нето на такива се налага често по най-различно време на денонощието.
На тези конференции военният ръководител Цв. Радойнов е инструктир-
вал хората от ^{вътрешността на} провинцията и е изслушвал отчети за работата а бойните
и саботажническите групи ^в провинцията. Особено удобни за такива
цели се оказват ателиетата на художниците, приятели на Ванцаров, -
Борис Ангелушев, Стоян Сотиров, Николай Шмиргела. Художникът Борис
Ангелушев в спомените си пише за устройвани в неговото ателие такива
срещи, последната от които била само няколко дена преди арестуването
БАН, посоченото издание, стр. 139

Шмиргела

